

Ordføreren: Ja, den ærede 6te Lands-
thingsmand for 6te Valgkreds (Holberg) kan
jeg vistnok til en vis Grad give Ret i hvad
han yttrede med Hensyn til Majoritetens Frem-
komst i et Fællesudvalg, det vil sige, naar den
fremkommer ved, at man antager et eller andet
nyt Forslag. Men, naar en Majoritet frem-
kommer ved, at de samme Medlemmer vedblive
den af dem tidligere yttrede, bestemt fastholdte
Mening, saa forekommer det mig, at det ikke
gør meget til Sagen, om det bliver en Majo-
ritet eller Minoritet.

Orsted: Det er ikke at undres over, at
de Medlemmer af Fællesudvalget, som der her
have stemt overensstemmende med Folkethinget,
ogsaa have vedblevet denne Mening i Fælles-
udvalget, og at derved er fremkommet en Ma-
joritet; men det forekommer mig, at det er al-
deles unaturligt, om den øvrige Deel af Thing-
et, som har fundet, at Lovudkastet, saaledes
som det er vedtaget i Folkethinget, indeholder
en Uret, skulde, for at lempe sig efter Folke-
thinget, nu vedtage det Samme. Man har vist
al mulig Forekommenhed mod Folkethinget i
den hele Sag, indrømmet Alt, hvad der kunde
indrømmes, uden at støde an mod aabenbar
Ret. Man har antaget, at det var i høj Grad
uretfærdigt, om man vilde paanøde de Arbeids-
berettigede en Forandring af Pliktarbeidet til
Penge, som blot blev bestemt og kom til deres
Kundskab umiddelbart for den Dag, da Loven
traadte i Kraft, og de altsaa i dette Dieblif
skulde miste den Arbeidskraft, hvortil de havde
den fuldeste Ret. Man kan heller ikke finde
nogen Grund af mindste Betydning, som taler
for den modsatte Mening. Er der Noget at
klage over med Hensyn til for sildig Ud-
nævnelse og Kundgjørelse med Hensyn til
Formændene, hvilket jeg tvøvrigt paa ingen
Maade trøer, er dette Noget, som ikke kan
tilskrives den ene Part mere end den anden.
Naar man nu vil lempe det oprindelige Ud-
kast saaledes, at man tillader, at Begjerin-
gerne indkomme inden den 15de Januar, iste-
desfor at de efter den forhen vedtagne Lov,
som allerede var en Lemping af Regeringens
Udkast, skulde indkomme inden den 1ste Octo-
ber, saa har man gjort Alt, hvad der var
muligt. Man har kun fastsat en kort Termin

af omtrent 6 Uger, hvori Bestemmelsen af
Betalingen for Arbeidet skal være gaaet forud,
naar Afløsningen allerede skal være gjældende
den 1ste Mai. De Arbeidspligtige ville dog
ikke lide den mindste Uret ved, at det endnu
et Aar bliver ved den Forpligtelse, de een-
gang have paataget sig, og om hvis rettlige
Gyldighed der aldrig tilforn var nogen Tvivl.
Det er kun et Haab om hurtigere at faae dette
Forhold afløst, der betages dem. Jeg anseer
det nu endog for overmaade tvivlsomt, om det
virkelig er en sand Fordeel for dem at blive
frie for Arbeidspligten imod at præstere en
Betaling, der muligen under visse Forhold
kan blive dem mere byrdefuld end Arbeidet;
men det er Noget, hvorfra man her maa bort-
see. Men der er dog i alt Fald aldeles ingen
Uretfærdighed i, at denne Plikt vedbliver endnu
et Aar, og der kan heller Ingen klage over
den mindste Mangel paa Forekommenhed og Hen-
syn til de Arbeidspligtiges Duffer fra Landsthin-
gets Side, siden man her har gjort alt Muligt,
hvad man uden aabenbart at krænke Retfærdighe-
den kunde gjøre, forat Afløsningen kan foregaae i
Tide. En æret Taler har sagt, at det af Fol-
kethinget vedtagne Udkast forholder sig i saa
Henseende til det oprindelige Udkast. Ja, det
er vel sandt med Hensyn til den enkelte Pas-
sus deraf, men der er den overmaade store
Forskjel, at efter det oprindelige Udkast havde
man tre Maaneders Tid, efterat Kjendelsen
var affagt, hvori man kunde paaanfe den, og
imidlertid kunde den ikke træde i Kraft, men
nu kan den uden Hensyn til Paaanfe træde i
Kraft, og derfor er det høist nødvendigt, at
der paa en anden Maade gives en, skøndt
mere begrændset Tid, hvori den Arbeidsberet-
tigede, uden derfor at kunne faae den Kjend-
delse, der er affagt, suspenderet med Hensyn
til Betalingens Størrelse, dog kan hindre, at
den træder i Kraft.

Derfor Landsthinget her skulde vise end
ydermere Forekommenhed imod Folkethinget,
og, for at skaffe Loven frem, samtykke i det
Lovudkast, som er vedtaget af Folkethinget, saa
forekommer det mig, at Landsthinget derved
forvandler sig aldeles til et Skyggebillede, saa
har det aldeles ingen Indvirkning paa Lov-
givningen og kan ingen moralsk Betydning